

er mange Tilfælde paa Grund af de vanskelige Forhold i Store Bælt under Isvintre, hvor Mandstabet, saa snart de vare naaede i Havn enten ved Korsør eller Nyborg, straks fik Ordre til at gaa tilbage til den modsatte Havn, saa at Stibsmandsstabet ikke en Gang kunde saa saa megen Tid, at de kunde gaa i Land og nyde deres Mad, men maatte spise om Bord, og det er jo forbunden med betydelige Udgifter, navnlig for det mindst lønede Personale. Jeg henstiller derfor til den højtærede Minister og det ærede Finansudvalgs velvillige Overvejelse, om der ikke var Anledning til under saadanne ekstraordinære Forhold at yde en Smule Velvilje ogsaa over for Personalet, saa at den ikke blev blot Stibsførerne til Del. — Da jeg har Ordet, vil jeg endnu tillade mig at spørge den højtærede Minister, hvad Grunden er til, at der sker saa faa Forremmelser til Togsførerstillingen. Det er blevet mig meddelt, at et ikke ringe Antal planmæssige Tog føres frem af Pakmestre. Det er jo ikke heldigt for de paa-gældende, at Avancementet saaledes standses, som det forekommer mig, at det er standset i de senere Aar. Jeg ønskede derfor, at den højtærede Minister vilde benytte Besligheden til at oplyse, hvad Grunden er til, at der ikke er det Antal Togsførere, som der efter Loven burde være.

Ordføreren (Meergaard): En stor Del af den højtærede Ministers Bemærkninger behøver jeg ikke at opholde mig videre ved, idet jeg i alt væsentligt er enig med ham, og han accentuerede jo ogsaa, at han heller ikke mente, at vi paa disse Punkter vare uenige. Han mente, at Henvisningen til Regnskabet var ikke meget slaaende, fordi Institutionen skulde udvikle sig; men det fremhævede jeg netop ogsaa, at der, i hvad vi have stemt for her paa Budgettet, altid var blevet taget og vilde blive taget fornødent Hensyn til Institutionens Udvikling, idet vi regne denne Udvikling som noget af det nødvendige, noget, der skal tages Hensyn til. Den højtærede Minister mente ikke, at det „strengt nødvendige“ — det var det Udtryk, jeg benyttede — var et holdbart Standpunkt. Nej, ikke hvis man trækker Ordene ud til deres videste Konsekvenser. Men ligesom den ærede Minister ikke fandt, at det Udtryk, jeg brugte, var heldig valgt, saaledes maa jeg ogsaa gøre en lille Udskættelse paa et Eksempel, den ærede Minister brugte i dette Tilfælde, nemlig med Hensyn til disse tredje Klasse's Rupeer, vi kom til at tale om under § 27. Der er nemlig stor Forskel paa Jærnbanedrift, og her mener jeg ganske vist, at man ikke fjerner sig saa meget

fra det rigtige ved at sige, at der nøjes man med det strengt nødvendige, naar man ved det strengt nødvendige forstaaer, hvad der skal til for at opretholde Institutionen og føre den videre i Overensstemmelse med de Krav, der maa stilles til den. Men det, den ærede Minister talte om, var ikke Driftsudgifter, men Materielansaffelser. Og naturligvis kan man med Hensyn til Materielansaffelser og Udstyrelse af Vogne o. s. v. strengt taget sige, at kun Bøntevogne ere nødvendige, og med dem kan man komme frem; altsaa for saa vidt fra det Standpunkt kan man, ved at trække det ved Hærene, holde sig dertil; men det er just ikke Meningen; med Hensyn til Materiales Ansaffelse maa det Synspunkt, at Publikum ogsaa kan rejse nogenlunde bekvemt og behageligt, sandelig ogsaa spille en Rolle og høre med til, hvad der kan kræves. Med Hensyn til de Klokker, som den ærede Minister omtalte, i 3dje Klasse's Rupeer, saa ved jeg ikke, om saadanne ikke til visse Tider kunne siges at være strengt nødvendige ogsaa for Folk, som køre paa 3dje Klasse, lige saa vel som for Folk paa anden Klasse. Der er nogle Bemærkninger af den ærede Minister med Hensyn til Nedsættelse paa Budgettet, som jeg er bange for, kunne misforstaaes; det ser ud, som om den ærede Minister mente, at det ikke var noget videre, de Nedsættelser man havde foretaget paa hans Budget, det kunde saa være en Opfordring til en anden Gang at tage stærkere fat; men det er maasse dog ikke Meningen. Jeg tror ogsaa, at naar den ærede Minister sammenligner den Sum 14 Mill. Kr. med 260,000 Kr., saa er disse 260,000 Kr. en Klattilling i Sammenligning med 14—15 Mill. Det maa indrømmes, Af de 14,803,000 Kr. er jo selvfølgelig den aldeles overvejende Del virkelig fast Udgift, saaledes Lønningsudgift, Udgifter til Kul, Lokomotivers Vedligeholdelse o. s. v. Naar man vil opgøre, hvad Beløb Finansudvalget faktisk kan bestemme over, og hvad der ligger uden for den strengest nødvendige Ramme for, hvad der er hensigtsmæssigt og nødvendigt, saa er det ikke en meget betydelig Del deraf. Vil man bestemme Betydningen af de 260,000 Kr., maa man stille det i Forhold til Overstuddet, og hvilken Del det bliver deraf, saa ser det straks aneligere ud. Naar Overstuddet er 2,296,000 Kr. og Nedsættelsen er 260,000 Kr., saa se vi, at det er henimod 11 Procent, hvormed Overstuddet forøges. Jeg skal endvidere gøre opmærksom paa en anden Ting, nemlig den, at de Nedsættelser, som vi foretog i Fjor, et Beløb af noget over 400,000 Kr., htre ogsaa deres Virkning paa Bud-